

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 27/07

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 11. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., bytom P., vo veci porušenia zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov miestnou volebnou komisiou v P. a starostom obce P. vo voľbách konaných 2. decembra 2006 a takto

rozhodol:

Sťažnosť J. K. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. decembra 2006 doručená sťažnosť J. K. (ďalej len „sťažovateľ“). Z jej obsahu vyplýva, že ide o sťažnosť podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „volebný zákon“) miestnou volebnou komisiou v P. a starostom obce P. vo voľbách konaných 2. decembra 2006.

Porušenie bližšie nešpecifikovaných ustanovení citovaného zákona vidí sťažovateľ v tom, že: „Dňa 1. 12. 2006 vo večerných hodinách starosta obce pán P. L. odovzdal Miestnej volebnej komisii volebné materiály, t. j. hlasovacie lístky, volebnú miestnosť a ostatné doklady, ktoré ale následne od komisie prevzal späť s odôvodnením, že nie je možné zaistiť ich bezpečnosť, nakoľko sa volebná miestnosť nedá uzamknúť a on zabezpečí ich úschovu.“

Ďalej sťažovateľ okrem iného uviedol, že: «Starosta obce sa navyiac v priestoroch volebnej miestnosti zdržiaval v nočných a skorých ranných hodinách (od 3.00 hod.) dňa 2. 12. 2006 s odôvodnením, že robí poriadok a pripravuje papiere. (...)

Dňa 2. 12. 2006 v deň volieb v čase o 6.58 hod. Miestna volebná komisia nemala k dispozícii hlasovacie lístky s odôvodnením, že sa nedajú vybrať z kufriku pána starostu, kde boli odložené, nakoľko sa tento nedá otvoriť. Kufrik sa nachádzal mimo volebnej miestnosti.

(...) starosta obce pán L. viackrát doprevádzal do volebnej miestnosti prichádzajúcich voličov (...) a v blízkosti tejto volebnej miestnosti sa zdržiaval počas celého dňa.

Syn starostu (...) počas dňa osobným autom zväžal „voličov“ ktorí sa zdržiavali mimo bydliska (...)» alebo „ktorí nemali chuť zúčastniť sa volieb. (...)

Prepravu prenosnej volebnej schránky a prepravu výsledkov volieb do V. K. zabezpečoval súčasný zástupca starostu obce a kandidát na poslanca obecného zastupiteľstva pán D. (...)

Som presvedčený, že konaním členov Miestnej volebnej komisie a konaním starostu obce P. došlo k hrubému porušeniu platných právnych noriem, predovšetkým zákona č. 346/1990 Zb.“.

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vyhlásil voľby v obci P. za neplatné a zrušil napadnutý výsledok volieb.

II.

Podľa čl. 129 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb prezidenta Slovenskej republiky, volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, volieb do orgánov územnej samosprávy a volieb do Európskeho parlamentu.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd podanie sťažovateľa vzhľadom na jeho obsah posúdil ako sťažnosť podľa čl. 129 ods. 2 ústavy, ktorá nemá viaceré náležitosti predpísané v § 20 a § 59 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Podľa ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. K návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa

advokátom. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do (...) orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj (...) kandidát, ktorý získal vo volebnom obvode najmenej 10 % voličov.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť proti výsledku volieb do (...) orgánu miestnej samosprávy môže podať aj protikandidát, ktorý získal aspoň 10 % hlasov (...).

Sťažnosť okrem všeobecných náležitostí (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) musí obsahovať aj vyjadrenie sťažovateľa o tom, či napáda voľby na celom území Slovenskej republiky, alebo len v určitom volebnom obvode; kandidát môže namietať len zvolenie iného kandidáta vo svojom volebnom obvode [§ 60 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde], aj dôvody, pre ktoré voľby napáda, s označením dôkazov [§ 60 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde], údaje a dôkazy o tom, že je oprávneným navrhovateľom podľa § 59; to neplatí v prípade navrhovateľov uvedených v § 18 písm. a) až e) [§ 60 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde] a návrh na rozhodnutie vo veci samej [§ 60 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde].

Vzhľadom na to, že podanie sťažovateľa nemalo povahu kvalifikovanej sťažnosti, a teda neobsahovalo všetky obligatórne náležitosti takejto sťažnosti vrátane toho, že nebolo predložené splnomocnenie sťažovateľa pre advokáta za účelom jeho zastupovania pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ústavný súd výzvou z 10. januára 2007 doručenou 12. januára 2007 žiadal sťažovateľa o odstránenie nedostatkov podania v lehote 10 dní od jej doručenia, pričom ho zároveň poučil o tom, aké náležitosti musí takáto sťažnosť obsahovať, a upozornil, že ak na výzvu ústavného súdu nebude reagovať

v určenej lehote, ústavný súd jeho sťažnosť môže odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ do dnešného dňa nereagoval. Nepredložil k sťažnosti splnomocnenie pre advokáta za účelom svojho zastupovania v konaní pred ústavným súdom a nepreukázal, že je osobou oprávnenou na podanie sťažnosti tak, ako to ustanovuje § 59 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť sťažovateľa možno hodnotiť ako neúplnú aj pre nedostatočné odôvodnenie návrhu (neupresnil aké ustanovenia volebného zákona boli porušené) a pre to, že k sťažnosti neboli predložené žiadne dôkazy o jeho tvrdeniach.

Na základe uvedených skutočností dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľa neumožňuje, aby o nej ústavný súd ďalej konal a rozhodol v merite veci.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.